

MESTNA OBČINA KRANJ

SVET

Komisija za nagrade in priznanja

Slovenski trg 1, 4000 Kranj
tel. 04/ 237 31 19 fax. 04/ 237 31 14

Številka: 094-2/2010-41/05

Datum: 10. 08. 2010

SVETU MESTNE OBČINE KRANJ

PREDLOGI ZA PODELITEV PRIZNANJ ZA LETO 2010

Na podlagi objavljenega razpisa za priznanja v Mestni občini Kranj za leto 2010 v glasilu Kranjski glas dne 30. 04. 2010, so v razpisnem roku prispeli naslednji predlogi: gospod Jože Derlink za Veliko plaketo Mestne občine Kranj, gospa Marija Šolar za priznanje Mestne občine Kranj, Turistično društvo Kranj za nagrado Mestne občine Kranj (2 predloga) in Listino o priznanju, Fotografsko društvo Janez Puhar Kranj za nagrado Mestne občine Kranj in Veliko Prešernovo plaketo Mestne občine Kranj, gospa Metka Zevnik za Veliko plaketo Mestne občine Kranj, gospod dr. Ilija Dimitrievski za Veliko plaketo Mestne občine Kranj, gospod doc. mag. Boge Dimovski za Veliko Prešernovo plaketo Mestne občine Kranj (2 predloga), gospod Jože Javornik za nagrado Mestne občine Kranj, gospod Lojze Zavrl za Veliko plaketo Mestne občine Kranj, Kranjski furmani za Veliko Prešernovo plaketo Mestne občine Kranj, gospod Drago Štefe za častnega občana Mestne občine Kranj, gospod dr. Peter Štular za Veliko plaketo Mestne občine Kranj, fakulteta za organizacijske vede Kranj za Veliko plaketo Mestne občine Kranj in gospod Dejan Kotar za plaketo Mestne občine Kranj.

V letu 2010 se podelijo naslednja priznanja: 2 naslova Častni občan Mestne občine Kranj, nagrada Mestne občine Kranj, 5 listin o priznanju Mestne občine Kranj, 3 velike plakete Mestne občine Kranj in velika Prešernova plaketa Mestne občine Kranj

Komisija za nagrade in priznanja je na svoji 10. seji, dne 19.07.2010 obravnavala prispele predloge in sklenila, da Svetu Mestne občine Kranj predlaga v sprejem naslednje

SKLEPE:

1. Za leto 2010 se podelita naslova Častni občan Mestne občine Kranj.

Naslova častni občan Mestne občine Kranj prejmeta:

- Gospod Drago Štefe za velik doprinos pri razvoju Kranja
- Gospod Lojze Zavrl za dolgoletno prostovoljno delo na različnih področjih;

2. Za leto 2010 se podeli nagrada Mestne občine Kranj.

Nagrado Mestne občine Kranj za leto 2010 prejme:

- Fotografsko društvo Janez Puhar Kranj ob 100 letnici delovanja;

3. Za leto 2010 se podeli pet listin o priznanju Mestne občine Kranj.

Listino o priznanju Mestne občine Kranj za leto 2010 prejmejo:

- Gospod dr. Peter Štular za uspešno vodenje Zdravstvenega doma Kranj in udejstvovanje na glasbenem področju;
- Gospa Marija Šolar za ohranjanje ljudskega izročila;
- Gospod Jože Javornik za uspešno delo na športnem področju v korist celotne družbene skupnosti;
- Univerza v Mariboru, Fakulteta za organizacijske vede Kranj za prispevek k razvoju družbene skupnosti;
- Gospod Jože Derlink za zasluge pri razvoju gasilstva, zaščite in reševanja;

4. Za leto 2010 se podelijo tri velike plakete Mestne občine Kranj.

Veliko plaketo Mestne občine Kranj za leto 2010 prejmejo:

- Gospa Metka Zevnik za uspešno življenjsko delo na področju izobraževanja in povezovanja izobraževanja s trgom dela;
- Gospod dr. Ilija Dimitrievski za delovanje na področju tehnološkega razvoja, znanosti in uvajanju novih tehnologij in aktivno vodenje Makedonskega kulturnega društva sv. Ciril in Metod;
- Turistično društvo Kranj ob 135 letnici delovanja;

5. Za leto 2010 se podeli Velika Prešernova plaketa Mestne občine Kranj.

Veliko Prešernovo plaketo Mestne občine Kranj prejme:

- Gospod doc. mag. Boge Dimovski za izjemne dosežke na kulturno umetniškem področju.

Gospod Drago Štefe za velik doprinos pri razvoju Kranja – Mag. Drago Štefe je že dolga leta vpleten v življenje in delo na področju Kranja in tudi v širšem slovenskem prostoru. Angažiral se je pri razvoju gospodarstva, prostorskem planiranju, povezoval je gospodarstvo s kulturo.

Gospod Lojze Zavrl za dolgoletno prostovoljno delo na različnih področjih. Gospod Zavrl se je celo svoje življenje ukvarjal s prostovoljstvom na različnih področjih. V domačem kraju je ustanovil knjižnico, aktiven je pri Rdečem križu, Gorenjskem muzeju in pri društvu Zveze borcev.

Fotografsko društvo Janez Puhar Kranj ob 100 letnici delovanja. Fotografsko društvo Janez Puhar Kranj sodi med najuglednejša in po tradiciji najstarejša društva v Sloveniji. V svoji sredi združuje veliko navdušenje posameznikov in njihovo predanost fotografiji kot mediju, s pomočjo njihove nadarjenosti in ustvarjalnega fotografskega izumiteljstva pa so ustvarili zavidljive rezultate.

Gospod dr. Peter Štular za uspešno vodenje Zdravstvenega doma Kranj in udejstvovanje na glasbenem področju. Gospod Štular je bil dolga leta uspešen direktor in gospodar Zdravstvenega doma Kranj. Poleg medicine, pa se je veliko časa kulturno udeleževal, predvsem kot zborovodja.

Gospa Marija Šolar za ohranjanje ljudskega izročila. Gospa Šolar je v letu 2008 napisala dve knjigi. Prva Besnica v ljudskem izročilu govori o šegah in navadah v njenem kraju. Druga z naslovom Naše korenine pa je edinstvena na slovenskem področju, v kateri opisuje rodovnike v domači vasi.

Gospod Jože Javornik za uspešno delo na športnem področju v korist celotne družbene skupnosti. Gospod Javornik se je praktično vse svoje življenje ukvarjal s športom, predvsem smučarskimi skoki, najprej kot skakalec potem pa kot trener, sodnik, smučarski delavec. Po njegovi zaslugi je Kranj dobil prvo plastično skakalnico.

Univerza v Mariboru, Fakulteta za organizacijske vede Kranj za prispevek k razvoju družbene skupnosti. Fakulteta za organizacijske vede je z vsemi svojimi predhodnimi organizacijskimi oblikami nastala predvsem zaradi potreb gospodarskega in družbenega razvoja Gorenjske regije. Fakulteta za organizacijske vede je ustanova, ki že pol stoletja na znanstveni ravni zagotavlja sistem izobraževanja s področja organizacijskih ved.

Gospod Jože Derlink za zasluge pri razvoju gasilstva, zaščite in reševanja. Višji gasilski častnik II. stopnje gospod Jože Derlink je član gasilske organizacije že preko 35 let. Bil je eden od ustanoviteljev Gasilske zveze MOK, kjer že drugi mandat opravlja delo predsednika. Kot član upravnega odbora Gasilske zveze Slovenije pa skrbi za razvoj vsega gasilstva v Sloveniji.

Gospa Metka Zevnik za uspešno življenjsko delo na področju izobraževanja in povezovanja izobraževanja s trgom dela. Gospa Zevnik je diplomirala iz kemijske tehnologije in je v preteklosti uspešno povezovala izkušnje iz gospodarstva s poučevanjem na raznih srednjih šolah. Sodelovala pa je tudi pri prenovi učnih načrtov za kemijo v srednjih šolah. Dejavnost pa je tudi na drugih področjih javnega življenja.

Gospod dr. Ilija Dimitrievski za delovanje na področju tehnološkega razvoja, znanosti in uvajanju novih tehnologij in aktivno vodenje Makedonskega kulturnega društva sv. Ciril in Metod. Dr. Dimitrievski je v tovarni Sava uspešno deloval na področju tehnološkega razvoja, znanosti in uvajanju novih tehnologij. Poleg zahtevnega delavnega področja pa je zadnjih 18 let zelo aktiven na kulturnem področju, kjer je predsednik Makedonskega kulturnega društva Sveti Ciril in Metod.

Turistično društvo Kranj ob 135 letnici delovanja. Turistično društvo Kranj je naslednik kranjskega olepševalnega tujsko-prometnega društva iz leta 1875 in je najstarejše turistično društvo v Sloveniji. Poslanstvo turističnega društva je svetovati in izobraževati tako članstvo društva, kot podpornike in mlade, da bi bilo mesto Kranj lepše in prijaznejše.

Gospod doc. mag. Boge Dimovski za izjemne dosežke na kulturno umetniškem področju. Gospod doc. mag. Boge Dimovski je slikar, risar, grafik, restavrator, kipar, likovni kritik, muzejski svetovalec in pedagog. Njegovo likovno delovanje je strukturno večplastno in raznoliko na več umetniških področjih, ki se medsebojno prepletajo.

UTEMELJITVE:

ČASTNI OBČAN

I. Predlagatelj: Krajevna skupnost Primskovo

Predlagani: Mag. Drago Štefe

OBRAZLOŽITEV:

Mag. Drago Štefe je že dolga leta vpleten v življenje in delo na področju Kranja in tudi v širšem slovenskem prostoru. Kar 23 let je uspešno vodil podjetje Elektro Gorenjska, ki ga je zaznamoval s tehnološkimi mejniki. Povezoval je gospodarstvo s kulturo (slikarske, kiparske, fotografske, spominske razstave), saj je v avli stavbe Elektro Gorenjska našel prostor, kjer je z organiziranjem razstav popestril delovni vsakdanjik in prostor odprl širši javnosti.

Za mesto Kranj se je vedno zanimal. Velik je njegov prispevek v funkciji predsednika izvršnega sveta občine Kranj (1976 – 1980). Angažiral se je pri razvoju gospodarstva, prostorskem planiranju. Realizirani so bili mnogi projekti, med katerimi je še posebej opazen projekt Delavski most, ki je povezal delavsko naselje Planina z novo nastajajočo industrijo na Laborah.

Mag. Štefe je član uredniškega odbora Kranjskega zbornika, kjer se kot predsednik organizacijskega odbora trudi, da se ohranja krajevna zgodovina, s tem pa tehtnejša podoba preteklosti in sedanjosti. V zadnjem mandatu je predsednik krajevne skupnosti Primskovo, kjer je pustil svoj pečat. Veliko število sej priča, da je bilo potrebno kar nekaj usklajevanj, dogovarjanj s člani sveta, krajanji, mestno občino in izvajalci del, da so rezultati pozitivni. Velik kvalitete ima na področju komuniciranja, organiziranja, zna prisluhniti preprostim ljudem. Bil je med pobudniki za opis krajevne zgodovine KS Primskovo, Klanca, Gorenj in Planine III. Ob letošnjem krajevnem prazniku v oktobru, bomo tako priča izidu novega Zbornika krajevne skupnosti Primskovo, pri katerem je bil gospod Štefe predsednik uredniškega odbora in je zanj napisal nekaj uvodnih misli. Mag. Štefe se aktivno udeležuje v poslanski skupini DeSUS, veliko se ukvarja s športom, kot je kolesarjenje, planinarjenje in smučanje. Ima velik čut za etnologijo in ohranjanje slovenske kulturne dediščine, je ljubitelj slikarstva in hortikulture. Bil je predsednik komisije za razvoj RTC Krvavec, predsednik odbora za likovno ureditev Kranja ter za kompleksno ureditev Udin boršta, član Planiškega komiteja, bil je v častnem odboru za izgradnjo skakalnice v Kranju. Vodi je tudi odbor za elektrifikacijo Bolnišnice Franja. Je velik poznavalec bitke na Dražgošah in med organizatorji vsakoletnih spominskih pohodov v Dražgoše. Bil je med pobudniki za organizacijo spominske prireditve Vrt spominov in tovarštva, na domačiji dr. Ivana – Vaneka Šiftarja v Petanjcih v Prekmurju.

Mag. Drago Štefe je Kranjčan po srcu in duši, človek z veliko širino duha, ki sliši in zna poslušati tudi malega človeka.

II. Predlagatelj: Krajevna skupnost Bitnje

Predlagani: Lojze Zavrl

OBRAZLOŽITEV:

Leto 2010 je leto prostovoljstva in gospod Lojze Zavrl – Bitenjčan, Kranjčan, Slovenec, svetovljan, predvsem pa človek z veliko začetnico, ki ljubi ljudi, življenje, naravo – je zagotovo najboljši predstavnik prostovoljstva. Gospod Zavrl je in še vedno, kljub svoji starosti, ves svoj prosti čas nameni prostovoljnemu – volonterskemu delu na različnih področjih. Njegovo delo je prisotno v domači vasi, v vaški knjižnici, v Rdečem križu, v Gorenjskem muzeju, v društvu Zveze borcev in še bi še našel kraj, kjer je puščal oziroma pušča svoje sledi. Da njegovo delo ne bo

zamrlo, svojo delovno vnemo in požrtvovalnost na različnih področjih prenaša tudi na mlade rodove, kar še poveča njegovo vrednost.

Gospod Zavrl se je rodil v kmečki družini pred dvainosemdesetimi leti. Kljub skromnemu okolju je bil obdan s pisano in tiskano besedo, ki je še podžgala njegovo željo po osvajanju znanja, ki ga je sprva potešil v osnovni šoli Stražišče, nadaljeval v poklicni šoli, kasneje ob delu pa je opravil še ekonomsko srednjo šolo.

Njegova prva zaposlitev je bila v Iskri od 1945 – 1949, kjer je delal kot finomehanik. Leta 1950 se je zaposlil na Krajevnem ljudskem odboru. Od leta 1952 do 1960 je bil zaposlen v Iskri kot tehnolog. Temu je sledila zadnja redna zaposlitev v Kovinarju, kjer je bil 9 let direktor podjetja in je z majhnim kolektivom izpeljal veliko projektov. Njihovi izdelki – previjalni stroji – so bili prodani v različne države po svetu. Leta 1969 se je Kovinar preimenoval v IKOS, kjer je g. Zavrl tudi dočkal upokojitev.

Poleg poklicnega dela je vseskozi opravljal veliko prostovoljnega dela in svoj čas posvetil različnim dejavnostim na različnih področjih. Po vojni je ustanovil krajevno knjižnico, ki deluje še sedaj in jo vodi njegova hčerka Mojca.

Aktiven je bil kot član Rdečega križa.

Kot zbiratelj kovancev in ljubitelj preteklosti se je v sodelovanju z Gorenjskim muzejem predstavil na različnih razstavah, kasneje pa se je udeleževal kot prostovoljec v muzeju. Svojo celotno numizmatično zbirko je izročil Gorenjskemu muzeju. Veliko svojega časa je namenil Gorenjskemu muzeju, kjer je urejal različne dokumente in depoje, kar priča obrazložitev Gorenjskega muzeja, ki so je pripravili ob predlogu za Valvazorjevo nagrado.

V domačem arhivu hrani več kot 1200 gesel, podatkov, različnega gradiva, ki se navezuje na dogodke in pomembne mejnike življenja prebivalcev rodne vasi in bližnje okolice. Izredno dragoceni so njegovi arhivi, saj vsak prvobitni domačin lahko pri njem dobi podatke o svoji družini in drugih dogodkih. G. Zavrl hrani arhiv o razvoju lokalne samouprave KS Bitnje, saj je tudi sam aktiven od druge svetovne vojne dalje. Je eden od soavtorjev zbornika ob 1000. letnici prve omembe naselja Stražišče pri Kranju »Stražišče pa Strašan«, ki je izšel leta 2002.

Od leta 2009 je član uredniškega odbora za pripravo zbornika Žabnica z okolico. Pripravil je tudi zgibanko ob 850-letnici prve pisne omembe Bitenj.

Plodno sodeluje tudi v organizaciji Zveze borcev.

Aktiven je kot pohodnik in ljubitelj narave, ter dober poznavalec zdravilnih zelišč. Je neumorni vodnik pri kranjskem društvu upokojencev.

Za njegovo delo na področju kulturnega in družabnega delovanja, so mu vaščani ob krajevnem prazniku podelili plaketo častnega člana.

Kot človek je g. Alojz Zavrl skromen a odprt, vedno pripravljen na pogovor in na pomoč. Je človek na katerega se lahko vsak zanese. Je prijeten sogovornik, poslušalec svetovalec in predvsem razsoden in pošten človek. Prav gotovo sodi med tiste, ki so s svojim prostovoljnim dolgoletnim neutrudnim delom izstopili iz povprečja in pustili neizbrisne sledi.

NAGRADA MESTNE OBČINE KRANJ

Predlagatelj: svetnica Nataša Robežnik, JSKD, Območna enota Kranj

Predlagano: Fotografsko društvo Janez Puhar Kranj

OBRAZLIŽITEV:

Fotografsko društvo Janez Puhar je bilo ustanovljeno leta 1910 in letos praznuje častitljiv jubilej – 100. obletnico delovanja. Ljubiteljsko fotografsko društvo združuje stare in mlade. Negovanje fotografskega izročil in njegova nadgradnja v iskanju novih oblik fotografskega izražanja v vseh smislih, ob neprestanem in sistematičnem sprotne izobraževanju članov društva, predstavlja danes, kot tudi ves čas delovanja tega društva, izjemen prispevek k razvoju kranjske in slovenske fotografije. Veliko navdušenje posameznikov in njihova predanost fotografiji kot mediju, s pomočjo njihove nadarjenosti in ustvarjalnega fotografskega izumiteljstva, so ustvarili zavidljive rezultate, ki sodijo pri nekaterih članih v sam vrh slovenske fotografske ustvarjalnosti in postavljajo Fotografsko društvo Janez Puhar Kranj med najuglednejša in po tradiciji najstarejša društva v Sloveniji.

Fotografska dejavnost se je v Kranju razvila zgodaj. Ustanovni občni zbor je bil 7. decembra 1910 v gostilni Pri Mayrju. Nadeli so si ime »Prvi slovenski klub fotografov-amaterjev«.

Kmalu po drugi svetovni vojni, se je okoli »očeta kranjske fotografije« Janeza Marenčiča zbrala peščica zanesenjakov – pogovarjali so se o fotografiji, kovali načrte in razmišljali o ustanovitvi kluba, čeprav jim materialna sredstva tega niso dopuščala.

4. aprila 1949 je bil v društvenih prostorih ustanovni občni zbor »Foto-kino amaterskega društva Kranj«, ki se ga je udeležilo 15 članov. Glavna cilja sta bila popularizacija fotografije in pridobivanje novih članov. Fotografsko likovno ustvarjalnost so od vsega začetka spodbujali z internimi natečaji. Svoje delo so popularizirali v lokalnem časopisu Gorenjski glas in v Tovarišu, edini tedanji ilustrirani reviji. Poleg raznovrstnih reportaž za časopisje in revije, so spremljali tudi dogajanje v Prešernovem gledališču, organizirali tečaje v kranjskih šolah in sodelovali na razstavah, kjer so dobili številne nagrade.

Druga polovica petdesetih let je bila eno izmed najbolj uspešnih obdobij v zgodovini kranjskega kluba. Skupina, ki se je zbrala okoli mentorja Janeza Marenčiča, je zaradi skupnih potez dobila ime »kranjska šola«. Čeprav so obdelovali tudi druge motive, jih je zanimala predvsem krajina.

V tem času je tudi Marenčič odkril tako imenovan »pogled od zgoraj«, ko je intenzivno iskal nove fotografske interpretacije pokrajine. Tovrstne fotografije so bile v slovenskem prostoru velika novost in so Marenčiča uvrstile v pregled svetovne fotografske dediščine.

Fotografiko je kmalu zasenčila nova tehnika, ki je v klubu požela veliko navdušenje. Leta 1956 so bili člani kranjskega kluba prvi med slovenskimi fotoamaterji, ki so se spopadli z barvno fotografijo.

Leta 1960 so se preselili v nove klubske prostore, ki so jih dobili v prenovljenem Delavskem domu. Velik pomen so člani namenili praznovanju 50. obletnice kluba, zato so priredili več odmevnih dogodkov. V Prešernovem gaju so 16. decembra odkrili spominsko ploščo z napisom: »Izumitelju fotografije na steklo, Janezu Puharju ob 50 letnici Fotokluba Kranj – 1960«, v Prešernovem muzeju so postavili razstavo z naslovom »Fotoklub Kranj od Puharja do danes« in priredili slavnostno sejo, na kateri so se preimenovali v »Fotoklub Janeza Puharja Kranj«. Sledilo je vsestransko delovno desetletje. Člani so posvečali veliko pozornost naraščaju in aktivno sodelovali na različnih razstavah in festivalih. Za svoje delo so prejeli množico nagrad in javnih priznanj.

Sedemdeseta leta bi lahko označili kot »renesanso« kluba. Na slavnostni seji v počastitev 60. Obletnice ustanovitve prvega kluba so 28. novembra 1970 sprejeli sklepa, da se v Kranju ena od novih ulic poimenuje po Janezu Puharju in ustanovi osrednja zbirka najboljših del slovenskih

fotografov. Že naslednjo pomlad je pod okriljem Gorenjskega muzeja zaživel Kabinet slovenske fotografije. Leta 1975 se je ena novih ulic v Kranju poimenovala v Puharjevo ulico. Istega leta pa so člani kluba na hiši ob njegovi rojstni hiši (rojstno hišo so po drugi svetovni vojni porušili) odkrili tudi spominsko ploščo Janezu Puharju. Kabinet slovenske fotografije pa je na pobudo kranjskega kluba leta 1973 začel z bienalno razstavo Pokrajina, ki je še danes ena najpomembnejših razstav v Sloveniji.

Podatki za devetdeseta leta so v klubu skopi. Konec devetdesetih let je klub zašel v hudo finančno krizo, kar je bila posledica ogromnih in neupravičenih najemnin v tedanjem Delavskem domu. Leta 2001 je Foto klub Janez Puhar zaradi neurejenih lastniških razmerij izgubil tožbo na sodišču in svoje klubske prostore. To je bil vzrok za razpustitev kluba.

Nekateri nekdanji člani se niso mogli sprijazniti s koncem fotografske dejavnosti v Kranju, zato so še isto leto ustanovili »Fotografsko društvo Janez Puhar Kranj« in preprečili prekinitev bogate fotografske tradicije.

Fotografsko društvo, ki ga od leta 2001 vodi Vasja Doberlet je začasne prostore dobilo v kranjski Gimnaziji. V kratkem se ni povečalo le število članov, predvsem mladih, temveč se je tudi okrepila razstavna dejavnost. Razlog za to je bil verjetno tudi pojav nove digitalne tehnike.

Nadaljevali so s tradicijo prejšnjega kluba in še naprej organizirali bienalne razstave »Pokrajina«, od leta 2002 pa prirejajo mednarodno bienalno razstavo fotografij malega formata z naslovom »Miniature«. Še vedno aktivno sodelujejo na razstavah doma in v tujini, za kar so prejeli številne nagrade in priznanja. Leta 2004 je Janez Marenčič ob častitljivi devetdeset letnici prejel Puharjevo nagrado za življenjsko delo na področju fotografije in postal častni občan Mestne občine Kranj ter iz rok predsednika Janeza Drnovška prejel »Zlati red za zasluge«.

Člani se aktivno vključujejo in sooblikujejo kulturno podobo Kranja. To dokazujejo tudi ob svoji 100. obletnici, saj so leto 2010 v Kranju razglasili za leto fotografije

LISTINA O PRIZNANJU MESTNE OBČINE KRANJ

I. Predlagatelj: Gasilska zveza Mestne občine Kranj

Predlagani: Jože Derlink

OBRAZLOŽITEV:

Višji gasilski častnik II:stopnje Jože Derlink je član gasilske organizacije preko 35 let. Najprej je kot gasilec reševalec deloval v industrijskem gasilskem društvu SAVA, kjer je dolga leta opravljal delo predsednika in poveljnika društva. Deloval je predvsem kot organizator tako preventivnega, kot operativnega dela. Sodeloval je na mnogih intervencijah, veliko dela in časa pa je posvetil usposabljanju operativne enote, ki je delovala ob vseh požarih in nesrečah. Vedno je bil vzor drugim operativnim članom.

Ob ustanovitvi Gasilske zveze Mestne občine Kranj je bil eden od ustanoviteljev, v organih gasilske zveze pa je v prvem 5 letnem mandatu opravljal delo podpoveljnika zveze, deloval je predvsem na tehničnem področju in pri izobraževanju. Sedja že drugi 5 letni mandat opravlja delo predsednika in skrbi za napredek in razvoj šestnajstih prostovoljnih gasilskih društev in njihovih 3000 članov. Glede na to, da gasilci v Mestni občini Kranj delujejo kot javna gasilska služba skrbi za organizacijo vsega gasilskega dela, izobraževanje in usposabljanje gasilskih enot ter ohranjanje gasilske tradicije in zgodovine. Je podpredsednik Gasilske zveze Gorenjske in član upravnega odbora Gasilske zveze Slovenije, katera skrbi za razvoj vsega gasilstva v Sloveniji. Njegovo delo v gasilstvu je cenjeno v vsej državi.

II. Predlagatelj: Športno društvo Besnica

Predlagana: Marija Šolar

OBRAZLOŽITEV:

Marija Šolar iz Zgornje Besnice, Nova vas 37 je v letu 2008 izdala dve izvrstni knjigi. Prva je z naslovom Besnica v ljudskem izročilu in druga Naše korenine. Obe knjigi imata izreden pomen za Besničane in širšo slovensko okolico. Prva je izjemno delo k ohranjanju ljudskega izročila v Besnici in na Gorenjskem. Druga knjiga pa je edinstvena na slovenskem področju in s svojimi obsežnimi rodovniki v vasi Besnica orje ledino vaških rodovnikov Slovenije. S svojo likovno nadarjenostjo je obe knjigi okrasila z lepimi vinjetami.

V knjigi Besnica v ljudskem izročilu je zapisala pripovedi, pesmi, šege in pregovore svoje vasi. Knjiga opisuje kako so nekdanji fantje vasovali in kako so praznovali ohcet. Marija Šolar je po pripovedovanjih matere zapisala kako so pomladi orali s plugom, poleti želi s srpom, jeseni mlatili s cepcem in pozimi prisluhnili dedovi pripovedi na toplo zakurjeni peči. V naši deželi ima vsaka vas svoj glas, zato so krajevna ljudska izročila še toliko bolj dragocena, saj v seštevku dajejo podobo našega naroda.

V drugo knjigo Naše korenine pa je avtorica vložila preko 4000 ur dela. Z rodovniki in fotografijami je opisala 144 domačij v Besnici. Gradivo je nabirala po raznih arhivih in Besničanih doma in po svetu. V albumih je zbranih in retuširanih okrog 1300 slik, ki bi drugače lahko šle v pozabo. Napravila je edinstveno raziskovalno delo, ki ji ni primere v Sloveniji. Kljub temu, da so v knjigi Naše korenine zajete le družine vasi Besnica pri Kranju, je metodologija zbiranja in predstavitve teh podatkov unikatna v Sloveniji in je lahko podlaga vsem bodočim raziskovalcem rodovnikov. Knjiga ni pomembna samo s stališča posameznika oziroma družine, ki je v njej zapisana, ampak je tudi zapis zgodovine Kranja, saj le to oblikujejo ljudje, ki tu živijo. Lahko je podlaga ali iztočnica za nadaljnje rodoslovne, zgodovinske in etnološke raziskave različnih tem.

III. Predlagatelj: Smučarski klub Triglav Kranj

Predlagani: Jože Javornik

OBRAZLOŽITEV:

Jože Javornik, rojen 29. 3. 1935 v Kranju, stanujoč Pot na Jošta 1, Kranj, neprekinjeno deluje v smučarskem športu – skoki od leta 1947. Najprej je bil dobrih 12 let skakalec v državni mladinski reprezentanci, od leta 1960 dalje pa trener, sodnik in smučarski delavec. Kot trener je vzgojil vrsto odličnih skakalcev – državnih članskih reprezentantov, 25 let pa je bil mednarodni sodnik in tehnični delegat, 35 let pa je že predsednik kluba. Hkrati je opravljal razne funkcije tudi v organih Smučarske zveze Slovenije.

Nedvomno ima največ zaslug, da je bil SK Triglav že 38-krat najboljši klub v državi v panogah smučarski skoki in nordijska kombinacija. Izreden je njegov prispevek, da je Kranj pridobil izdatna sredstva iz republiških virov (Ministrstvo za šolstvo in šport, Fundacija za šport RS) za izgradnjo skakalnic za mladino do 15 let in največjo 110-m skakalnico v Sloveniji, pokrito s plastiko. Nedvomno je Kranj vzgojil v Sloveniji v zadnjih 50-letih daleč največ državnih reprezentantov, od katerih jih je kar 21 nastopilo na olimpijskih igrah in svetovnih članskih prvenstvih. Glede na kvaliteto je SK Triglav že vrsto let najboljši klub v MOK.

Jože Javornik je leta 1992 dobil Bloudkovo nagrado, največje državno priznanje v športu. V letu 2001 je prejel priznanje Mednarodnega olimpijskega komiteja za dolgoletno izredno uspešno prostovoljno delo v športni organizaciji. Mednarodna smučarska zveza mu je istega leta podelila priznanje »Honorary Diploma«, Zavod za šport pa mu je v letu 2007 podelil priznanje »Športna nagrada Kranja« za dolgoletno življenjsko delo na področju športa.

Jože Javornik je več letu uspešno deloval tudi v rokometu, skoraj 40 let je kot dopisnik športa populariziral kranjski šport v republiških medijih in v Gorenjskem glasu. Aktiven je bil tudi v krajevni skupnosti Stražišče, kjer je 6 let član sveta krajevne skupnosti.

IV. Predlagatelj: svetnik Beno Fekonja

Predlagana: Univerza v Mariboru, Fakulteta za organizacijske vede

OBRAZLOŽITEV:

Fakulteta za organizacijske vede je z vsemi svojimi predhodnimi organizacijskimi oblikami nastala predvsem zaradi potreb gospodarskega in družbenega razvoja Gorenjske regije. Začetki Zavoda za izobraževanje kadrov in proučevanje organizacije dela segajo v leto 1958, njegove prve usmeritve pa so bile usmerjene v izdelovanje analiz o zadovoljstvu delavcev, notranjih odnosih, kadrovske politiki, vključno z izobraževanjem in ekonomski uspešnosti največjih gorenjskih podjetij (Železarna Jesenice, Iskra Kranj, Sava Kranj, Planika Kranj, Alpina Žiri, Tiskarna Kranj, Veriga Lesce) in drugih. Znanе so bile tudi analize nagrajevanja, zlasti analitska ocena delovnih mest ter organizacijskih struktur podjetij. Tovrstne analize so bile med prvimi v Sloveniji, kar je zagotavljalo političnemu vodstvu in gospodarstvenikom prvovrstno strokovno podlago za načrtovanje razvoja regije.

Zaradi vidno uspešnega dela je leta 1959 v okviru Zavoda nastala Višja kadrovska socialna šola, na katero so se zaradi podpore gospodarstva vpisali tudi slušatelji iz drugih krajev Slovenije. V letu 1962 je Zavod, po takratnih predpisih o visokem šolstvu ustanovil Višjo kadrovsko šolo. Ustanovitelske pravice je po ukinitvi okrajev prevzela skupščina občine Kranj. V letu 1965 se je Zavod za organizacijo dela in Višja kadrovska šola, zaradi programske preusmeritve na področje

organizacije dela, preimenovala v Višjo šolo za organizacijo dela Kranj. Ustanovitelj je bila skupščina občine Kranj, potrdil pa jo je izvršni svet SR Slovenije.

Z uveljavitvijo republiškega zakona o visokem šolstvu se je v letu 1969 Visoki šoli za organizacijo dela odprla pot za verifikacijo v skupščini SR Slovenije. Visoka šola za organizacijo dela se je aprila 1971 vključila v združenje visokošolskih zavodov Maribor. Krona vseh dotedanjih prizadevanj delavcev in študentov vseh visokih in višjih šol ter lokalne skupnosti Kranj in Maribor jr bila v letu 1975 ustanovitev Univerze v Mariboru. Z ustanovitvijo Visoke šole za organizacijo dela (VŠOD) in kasnejšega preimenovanja v Fakulteto za organizacijske vede (FOV), se je okolje delovanja razširilo na mednarodno dejavnost.

Fakulteta za organizacijske vede je tako danes sodobna fakulteta s 50-letno tradicijo, razvito pedagoško in raziskovalno dejavnostjo. Deluje v mednarodnem okolju in je del svetovnega visokošolskega prostora.

Fakulteta za organizacijske vede je predvsem ustanova, ki že pol stoletja na znanstveni ravni zagotavlja sistem izobraževanja s področja organizacijskih ved. V tem dolgem in uspešnem obdobju delovanja so mnogi profesorji, študenti in diplomanti utrlji pot in razvoj visokega šolstva na Gorenjskem ter Kranju dali pečat pravega univerzitetnega mesta.

V. Predlagatelja: svetnik Matevž Kleč in mestni odbor Nova Slovenija-krščanska ljudska stranka Kranj

Predlagani: dr. Peter Štular

Med nami živijo ljudje, ki so kot sokrajani tako vpeti v življenje okolice, da jih moramo opaziti in se jim zahvaliti s priznanjem, ki jim bo pomenilo tisto notranje zadovoljstvo, da bodo spoznali, da so v življenju naredili veliko lepega, kar je bogatilo in še bogati ljudi s katerimi se družijo. Tako bogati občane dr. Peter Štular.

Dr. Peter Štular se je rodil leta 1943 v Ljubljani. Po končani srednji šoli se je vpisal na Medicinsko fakulteto v Ljubljani. Kot mlad zdravniški – stažist je za 3 mesece odšel v Bolnišnico Golnik, kjer je ugotovil, da mu bolj odgovarja delom splošnega zdravnika. Leta 1976 je pričel s specializacijo splošne medicine in jo zaključil leta 1980. Po opravljeni specializaciji se je zaposlil v Zdravstvenem domu Kranj. Bil je poslan v Obratno ambulanto Tekstilindus, kjer je pričel nabirati izkušnje splošnega zdravnika.

Leta 1977 je postal dr. Štular vodja službe splošne medicine ZD Kranj. To delo je opravljal do leta 1981. Leta 1994 je dr. Peter Štular postal direktor Zdravstvenega doma Kranj. V času njegovega direktorovanja se je v zdravstvenem domu zgodilo nekaj pomembnih organizacijskih sprememb. Takrat je bil sprejet zakon, ki je omogočal pričetek privatizacije zdravnikom, ki so se za to odločili.

Dr. Peter Štular se je zavedal, da mora biti stavba ZD Kranj tudi primerno vzdrževana. Zaradi tega je v času direktorovanja namenil veliko sredstev za vzdrževanje stavbe in ambulant zdravnikov. Njegovo stališče je bilo, da mora imeti vsaka zdravniška ekipa svojo ambulanto. Še posebne zasluge pa ima dr. Štular pri izgradnji prostorov Nujne medicinske pomoči. Ko je postal direktor ZD se je zavedal, da prostori nujne medicinske pomoči ne odgovarjajo več sodobnim zahtevam te službe. Tudi medicinska oprema in tehnična sredstva so prehitevala kvaliteto prostorov. Leta 2005 se je dr. Petru Štularju izpolnila želja, ko so odprli nove prostore Nujne medicinske pomoči. Leta 2006 je odšel v pokoj z zavestjo, da je opravičil pričakovanja kot direktor ZD Kranj. Tudi v pokojju še vedno pomaga s svojim znanjem zdravnika splošne prakse, ko nadomešča odsotne zdravnike.

Dr. Peter Štular je od svojega 18 leta pevec, organist in dirigent. Na začetku svoje glasbene poti je znanje nadgradil z desetletnim igranjem klavirja. V študentskih letih je pričel peti v cerkvenem

mešanem zboru Concorsium musicum. Ta zbor je v takratnem času presegal meje cerkvenega petja in je izdal tudi nekaj plošč skladb, ki so jih prepevali. Prepevanje v tem zboru jed v njem pustilo ljubezen do cerkvene glasbe za vse življenje. Leta 1972 se je preselil v Kranj. V letu 1974 se je vključil v Mešani pevski zbor župnije Primskovo, ki ga je vodil dirigent France Gruden. Leta 1979 je prevzel vodenje otroškega pevskega zbora župnije in na ta način prenašal na mlade ljubezen do glasbe. Po smrti dirigenta je v letu 1983 postal dirigent zbora, kar je vse do danes. Od leta 1996 dalje dr. Štular piše tudi skladbe, ki jih zbor potem prepeva. Skladb se je nabralo že za zajetno glasbeno pesmarico. Poleg pisanja novih skladb pa skrbi tudi za urejanje obsežnega pevskega gradiva župnije Primskovo.

27 let vodenja Mešanega pevskega zbora in še prej 4 leta vodenja otroškega pevskega zbora pomeni veliko ur dela, odrekanja in učenja.

VELIKA PLAKETA MESTNE OBČINE KRANJ

I. Predlagatelj: SLS Slovenska ljudska stranka, Mestni odbor Kranj

Predlagana: Metka Zevnik

OBRAZLOŽITEV:

Metka Zevnik, rojena Kregar, je bila rojena 9.3.1946 v Zagrebu in živi v Kranju, Storžiška ulica 4. V Kranju živi stalno od svojega 6. leta. V Kranju je končala osemletno ter gimnazijsko šolanje ter se po maturi, leta 1965 vpisala na Fakulteto za naravoslovje in tehnologijo – kemijska tehnologija, kjer je tudi diplomirala. V kranjskem gospodarstvu je bila zaposlena 10 let; v Iskri – tovarni elektrotehničnih in finomehaničnih izdelkov Kranj se je kot kemijska tehnologinja zaposlila leta 1971, nato pa v Savi – industriji gumijevih, usnjenih in kemičnih izdelkov Kranj, leta 1976. Delala je na razvojno-tehnoloških nalogah in kot glavna tehnologinja vodila razvojno tehnološki laboratorij v tovarni umetnega usnja. Leta 1981 je s področja gospodarstva prestopila v izobraževalni sistem, kjer je bila 19 let zaposlena kot profesorica kemije. V Iskra šolskem centru – srednji šoli za strojništvo in elektrotehniko Kranj je 14 let poučevala v programih srednjega strokovnega in poklicnega izobraževanja splošno kemijo ter kemijo z gradivi v elektrotehniko. Za slednji predmet je bila soavtorica učnega načrta, ki je postal splošno veljaven. Kemijsko znanje je povezovala z izkušnjami iz gospodarstva; uvedla je raziskovalno delo na aplikativnih projektih, ki se je do današnjega dne v tej šoli razvilo do zavidljive ravni. Nadaljnjih pet let je poučevala kemijo na Škofijski klasični gimnaziji (ŠKG) v Šentvidu nad Ljubljano. Njeni dijaki so s svojimi raziskovalnimi nalogami in z izkazanim znanjem na tekmovanjih dosegali najboljše rezultate.

V tem času jo je Vlada RS imenovala v Nacionalni kurikularni svet in kot predsednico v sosvet učiteljev in vzgojiteljev. Naloga sveta in sosveta je bila prenova slovenskega douniverzitetnega izobraževanja na sistemski in vsebinski ravni. Na predlog ŠKG in Združenja učiteljev Slovenije je za dotedanje delo in dosežke prejela leta 1999 Državno nagrado RS za posebno uspešno vzgojno-izobraževalno in organizacijsko delo na področju srednjega šolstva. Leta 2000 se je zaposlila na Ministrstvu za šolstvo in šport ter od takrat pa do upokojitve v oktobru 2009 opravljala najbolj odgovorne naloge za sistem vzgoje in izobraževanja. Bila je državna sekretarka za srednje šolstvo, direktorica Zavoda RS za šolstvo, visoka uradnica na Uradu za razvoj šolstva, v.d. direktorice za osnovno šolstvo in vrtce in direktorica Centra RS za poklicno izobraževanje. Na MŠŠ je vzpostavila koncept raziskovalnih in inovacijskih projektov pol »Skriti zaklad«, v katerega je bilo vključenih veliko število vrtcev in šol na vseh stopnjah izobraževanja. Vodila je skupino, ki je od leta 2000 do 2004 na Uradu za razvoj šolstva pripravila koncept za poskusno implementacijo prenovljenega sistema strokovnega in poklicnega šolstva, ki je bistveno močnejše povezan s trgov delo, kot je bil prej in je postal podlaga za Zakon o poklicnem in strokovnem izobraževanju. Kot direktorica Centra za poklicno izobraževanje je bila nato od 2005 dalje odgovorna za prenos tega sistema v vse strokovne šole, zlasti za ustrezno izobraževanje učiteljev. V času od leta 2000 je bila članica številnih strokovnih teles vlade, ki delujejo v podporo izobraževalnemu sistemu ali povezovanju izobraževanja s trgov delo. Aktivno je delovala tudi v vladni, medresorski skupini za kemijsko varnost in vplivala na prenos koncepta v izobraževalni sistem. Kot predstavnica Slovenije je bila delegirana tudi v mednarodna telesa in sicer v okviru direktorata za izobraževanje pri Evropski komisiji. Leta 2004 je bila predstavnica RS Slovenije pri pripravi koncepta Izobraževanja za trajnostni razvoj pri Ekonomski komisiji Združenih narodov za Evropo. V letu 2008 je pridobila naziv predavateljice višje šole za predmet Trajnostni razvoj z izbranimi poglavji iz biologije. Po upokojitvi v oktobru 2009 je nadaljevala s pedagoškim in strokovnim delom na več področjih, kamor je bila povabljen kot strokovnjakinja za področje trajnostnega razvoja ali povezovanja izobraževanja s trgov delo. Na višji šoli Biotehniškega centra Naklo predava rednim in izrednim študentom predmet Trajnostni razvoj z izbranimi poglavji biologije. Minister za delo jo je v okviru Zakona o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah imenoval kot članico Področnega

odbora za trajnostni razvoj, katerega naloga je evidentirati in dajati mnenje k evidentiranju in potrditvi novih poklicev na tem področju. Združenje kemijske industrije pri Gospodarski zbornici Slovenije jo je povabilo k sodelovanju kot svetovalko v Sekciji za zaposlovanje in kadre. Delegirana je v Odbor za socialni dialog na področju kemijske industrije pri Evropski komisiji, kjer je bistveno področje usklajevanja zdravja in varnosti pri delu ter odgovorno, trajnostno ravnanje v tej panogi. S strani GZS je imenovana članica Nacionalne delovne skupine za pregled in prenovo kvalifikacijske strukture za področje kemijske tehnologije.

Gospa Zevnik je v zadnjem času dejavna tudi v Kranju in sicer je članica Nadzornega sveta Fundacije Vincenca Drakslerja, kot predstavnica MŠŠ pa je članica Sveta šole TŠC Kranj.

Gospa Zevnik je mama treh sinov, ki so vsi pravočasno končali študij, so uspešni v svojem poklic, družino pa so skupaj s svojimi ženami obogatili s petimi otroki. To priča, da je gospa Metka Zevnik, ob podpori svojega soproga znala povezati svoje družinsko in poklicno poslanstvo.

II. Predlagatelj: Socialni demokrati, mestna organizacija Kranj

Predlagani: dr. Ilija Dimitrievski

OBRAZLOŽITEV:

Dr. Ilija Dimitrievski se je rodil leta 1945 v Tetovu, v republiki Makedoniji. Kot petnajstletnik je prišel v Kranj na šolanje. Po zaključeni Srednji tehnični šoli, kemijska smer, je nadaljeval s študijem na Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo na UL, kjer je diplomiral leta 1969. Sledi zaposlitev v takratni Tovarni gumijevih in usnjenih izdelkov Sava v Kranju, v Razvojno tehnološkem inštitutu, najprej kot razvojni tehnolog, nato kot raziskovalec in kot direktor Programa Elastomeri in Razvojnega inštituta. Ob delu je nadaljeval s študijem. Magistrski študij je končal leta 1987 in leta 2001 obranil doktorsko nalogo z naslovom »preučevanje sekundarnih vezi v mešanicah polarnih kavčukov in poliuretanom z reološkimi metodami«. V Savi d.d., Savatechu d.o.o je mnogo let koordiniral programe raziskovalnih in razvojnih projektov, ki so jih sofinancirala razna ministrstva. Sodeloval je v projektih neposredno kot raziskovalec in istočasno tudi kot vodja projektov. V zadnjem, večjem projektu, ki je bil sofinanciran v višini 3,2 mio EUR iz strukturnih skladov EU, je bil glavni koordinator projekta. Bil je tudi nosilec projekta Sistem 20 ključev – stalen izboljšave, ki ga je sofinanciralo Ministrstvo za gospodarstvo R Slovenije. Bil je so-mentor številnim diplomantom na področju kemijske tehnologije in inženirstva. Bil je predsednik delavskega sveta Save in številnih organov in projektnih skupin na poslovnem in upravnem področju.

Opravljal je mnogo odgovorne funkcije v raznih strokovnih združenjih in v Gospodarski zbornici Slovenije.

Delovne obveznosti in zadolžitve je vedno sprejemal in opravil odgovorno, uspešno in v zahtevanem roku. Še posebno je bil v svojem delovnem okolju poznan kot kompetenten vodja. Človek, ki je znal svoje sodelavce spodbujati v njihovem osebostnem razvoju in jim tudi pomagati, ko so se znašli pred nerešljivimi problemi. Bil je vzornik mnogim mlajšim raziskovalcem. Za svoje znanstveno in strokovno delo je bil sprejeti v IAS – Inženirsko akademijo Slovenije.

Pri pripravi in sprejemanju projekta Strategija trajnostnega razvoja MO Kranj za obdobje 2008 – 2023, mu je bila kot svetniku MO Kranj zaupana pomembna naloga vodje delovne skupine za pripravo te strategije, čeprav se je v mnogih dokumentih nanj kar pozabilo.

Poleg zahtevnega delovnega področja in družinskih obveznosti je zelo aktiven tudi na kulturnem področju. Vse od ustanovitve pred 18 leti deluje v Makedonskem društvu Sveti Ciril in Metod, kot predsednik. Deluje tudi v Zvezi makedonskih kulturnih društev v Sloveniji, vse od ustanovitve leta 1992, tudi kot predsednik. Z njegovo pomočjo in veliko prostovoljnega dela so si v prostorih nekdanje tekstilne tovarne uredili svoje društvene prostore z namenom družiti se in spoznavati kulturo svoje bivše domovine. Imajo slikarsko galerijo, prostor za pevske in folklorne nastope.

Dr. Ilija Dimitrievski letos odhaja v pokoj, po več kot štiridesetih letih dela v podjetju, ki desetletja zaznamuje utrip življenja ne le v Kranju, ampak širše v Sloveniji in v svetu. Celotni delovni opus je posvetil področju, ki je in bo vedno polno izzivov, uspehi pa se merijo v novih znanjih in produktih ne le firme v kateri je delal, ampak tudi v korist družbene skupnosti, ugledu in promociji okolja. In ne nazadnje tudi kolektivu, ki se ga bo spominjal kot zahtevnega po strokovnih normah vendar kot prijetnega in tolerantnega sodelavca.

In ker bo imel več prostega časa, se bo bolj posvetil svojima vnukinjama in s še večjim veseljem se bo ukvarjal z ljubiteljsko kulturo.

III. Predlagatelji: Izvršni odbor Turističnega društva Kranj, SLS – Slovenska Ljudska stranka, mestni odbor Kranj in Združenje slovenska kakovost SQ

Predlagani: Turistično društvo Kranj

OBRAZLOŽITEV:

Turistično društvo je neprofitna, nevladna in civilna organizacija, ki že nekaj časa dela v javnem interesu in je naslednik Olepševalnega društva Kranj, ki je bilo ustanovljeno že v letu 1875. Konec sedemdesetih let 19. stoletja se je društvo preimenovalo v Olepševalno in tujsko-prometno društvo Kranj. Cilj društva je bil skrbeti za prijaznost do svojega kraja – kot je čistoča, olepševanje hiš, urejanje zelenih površin, prijaznost do gostov, vse kar privablja obiskovalce kraja. Kranj so v tistem času celo razglasili za letoviško mesto. Ugodna klima, dobre nastavitvene možnosti in veliko obiskovalcev je vplivalo, da je decembra 1936 jugoslovansko ministrstvo Kranj uvrstilo med turistične kraje s klimatičnim in planinskim značajem. Leta 1937 so v Kranju odprli turistično pisarno vse za potrebe širjenja turizma.

V obdobju po drugi svetovni vojni se je Kranj prioritarno razvijal v industriji, manj pa v storitvenih dejavnostih, kot je turizem. V tem obdobju so se vsa društva na področju turizma preimenovala v turistična društva.

Ne glede na razmere se je društvo moralo prilagoditi stanju in slediti zahtevam okolja; organizirati čistilne akcije, olepševanje stavb, urejanje zelenic in parkov, itd in to z angažiranjem članov in podpornikov društva, šolajoče mladine in prebivalcev Kranja, s ciljem olepšati naš Kranj, da bo prijaznejši do domačinov in gostov.

Turistično društvo se je po letu 1960 in kasneje vključevalo v organizacijo raznih kulturno zabavnih prireditev: kresna noč, pustna parada, poletna noč, Gorenjski večer, itd. Posebej pomembno je bilo in je še sedaj organiziranje Prešernovega dneva, 8. februarja in 3. decembra s tekom med Kranjem, kjer je dr. France Prešeren umrl in Vrbo, kjer se je pesnik rodil.

V letu 1998 je bilo Turistično društvo preko Slovenske turistične organizacije (STO) vključeno v sistem INFO točk Slovenije, kjer se je preko svetovnega spleta prezentiralo Slovenijo in tudi Kranj z njegovimi naravnimi in kulturnimi znamenitostmi.

V zadnjem času so poživljali staro mestno jedro s sejmarjenjem in z različnimi tematskimi zgodbami kot so: domača in umetnostna obrt, dan zemlje, dan zelene energije, dan borovnic, dan podeželja in predelkov, etnološki dan in podobno. Z nekaterimi akcijami je društvo želelo olepšati mesto in okolico na primer: naj izložba, naj pročelje, najlepše urejen vrt in zelenica, naj krajevna skupnost,...

V Turističnem društvu so na razpolago gostom in obiskovalcem v Turistično informacijskem centru na Koroški 29 s svetovanjem, dajanjem turističnih informacij, in podobno.

Glede na vsebino dela Turističnega društva, ki se je z leti spreminjala, trenutno deluje sinergijsko tako z Zavodom za turizem Kranj in ostalimi subjekti, ki delujejo na področju turizma in podeželja. Njegovo poslanstvo je vzgajati, svetovati ter izobraževati tako članstvo društva kot podpornikov in mladih za lepši in prijaznejši Kranj.

VELIKA PREŠERNOVA PLAKETA MESTNE OBČINE KRANJ

Predlagatelja: Socialni demokrati, mestna organizacija Kranj in Makedonsko kulturno društvo sv. Ciril in Metod

Predlagani: doc. mag. Boge Dimovski

OBRAZLOŽITEV:

V Kranju od leta 1983 živi in ustvarja slikar, risar, grafik, restavrator, kipar, likovni kritik, muzejski svetovalec in pedagog doc. mag. Boge Dimovski.

Rojen je bil 25. januarja 1952 v Ropotovem v R Makedoniji. Osnovno šolo je končal leta 1968 v Bitoli, se nato vpisal na Srednjo umetniško šolo, smer grafično oblikovanje in jo končal leta 1973. Študiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer slikarstvo. Slikarstvo je diplomiral leta 1978 z naslovom: »Fresko slikarstvo v sv. Sofiji, v 11. stoletju na Ohridu«. Istega leta je bil sprejet v Zvezo Slovenskih likovnih umetnikov in se vpisal na podiplomski magistrski študij konzervatorstva restavratorstva, kjer je leta 1981 diplomiral. Jeseni istega leta se je vpisal na podiplomski magistrski študij grafike, kjer je leta 1983 diplomiral. Za kratek čas se je v istem letu zaposlil v Zavodu za varstvo kulturne dediščine Piran in nato pridobil status svobodnega umetnika. Leta 1987 je bil habilitiran v visokošolskega učitelja z nazivom docent za grafiko na Univerzi v Ljubljani. V istem letu se je zaposlil v na novo ustanovljenem Mednarodnem grafičnem likovnem centru v Ljubljani kot grafik specialist oziroma strokovnjak stare klasične grafične tehnike umetniškega tiska.

Leta 1990 je bil ponovno habilitiran v docenta za predmete risanja, slikanja, grafike in akta na Univerzi Cirila in Metoda v Skopju. Leta 1995 so mu ponovno potrdili naziv docenta za grafiko na Univerzi v Ljubljani. Od osamosvojitve Slovenije je le to zastopal in promoviral s svojimi likovnimi deli na štirih kontinentih sveta in bil za svoje delo tudi nagrajen. Do sedaj je prejel eno nacionalno, to je Prešernovo študentsko nagrado za grafiko ter 13 mednarodnih nagrad med drugim v Egiptu, Bolgariji, Italiji, Ameriki in Nemčiji. Leta 2002 je pridobil naziv višjega kustosa – pedagoga.

Prvo samostojno razstavo je imel leta 1968. Do danes se je predstavil na 32 samostojnih razstavah in okoli 300 skupinskih razstavah doma in v tujini.

Njegovo likovno delo je sestavni del učbenika Umetniške gimnazije v Ljubljani pri predmetu Likovne teorije. Kot pedagog je sodeloval pri produkciji avdiovizualnega avtorskega dela z naslovom : »Ajkec iz galerije« RTV Slovenije.

Kot umetnik je naveden v leksikonu ameriškega biografskega inštituta, ki vsebuje podatke vseh mednarodno uglednih predstavnikov umetnosti. Prav tako ga vodijo v enciklopediji Luc-a Menaša z naslovom Svetovni biografski leksikon.

Z makedonskim kulturnim društvom sv. Ciril in Metod iz Kranja sodeluje od same ustanovitve društva, najprej kot avtor samostojne razstave, v zadnjih petih letih pa kot nosilec projekta »Likovna multilateral, Kranj 2005 – 2010«, ki ga realizira društvo v galeriji Makedonskega kulturnega centra. Kot nosilec projekta vodi izbor avtorjev likovnih del, je pisec likovnih kritik in sodeluje pri postavitvi razstav.

Z veseljem brezplačno pomaga svojim kolegom iz kranjskega likovnega društva pri organiziranju razstav in s pisanjem likovnih besedil pri njegovih osebnih in skupinskih razstavah.

Mag. FRANC ROZMAN
Predsednik

